

Τοῦτ' ἔστιν εἰλικρ[ινῆς] γεωργός Ἀττικός·
 πέτραις μαχόμε[εν]ος θύμα φερούσαις καὶ σφάκον 605
 δδύνας ἐπισπᾶ[τ', ο]ὔδέν ἀγαθὸν λαμβάνων.
 Ἄλλ' ὁ τρόφιμος γὰρ οὔτοσί προσέρχεται
 ἄγων μεθ' ἀ[ύτ]οῦ τοὺς ἐπικλήτους· ἐργάται
 ἐκ τοῦ τόπου τ[ι]νές εἰσιν. ὦ τῆς ἀτοπίας·
 οὔτος τί τούτους δευρ' ἄγει νῦν; ἦ πόθεν 610
 <γε>γονῶς συνήθης; :

ΣΩΣΤΡ/ Οὐκ ἂν ἐπιτρέψαιμί σοι
 ἄλλως ποῆσαι. Πάντ' ἔχομεν. — (ΓΕ.) ὦ Ἡράκλεις.
 (ΣΩ.) Τουτί δ' ἀπαρνείται τίς ἀνθρώπων ὄλως,
 ἔλθειν ἐπ' ἄριστον συνήθους τεθυκότος;
 Εἶμι γάρ, ἀκριβῶς ἴσθι, σοι πάλαι φίλος. — 615
 (ΓΕ.) Πρὶν ἰδεῖν. (ΣΩ.) Λαβὼν τὰδ' εἰσένευκε, Δ(ᾶ)ε, σύ·
 εἶθ' ἦκε. : ΓΟΡΓΙ/ Μηδαμῶς μόνην τὴν μητέρα
 οἴκοι καταλείπων· ἄλλ' ἐκείνης ἐπιμελοῦ
 ὦν ἂν δέηται. Ταχὺ δὲ κἀγὼ παρέσομαι. :

ΧΟΡΟΥ

ΣΙΜΙΚΗ Τίς ἂν βοηθήσειεν; ὦ τάλαιν' ἐγώ. 620
Τίς ἂν βοηθήσειεν; : ΣΙΚΩΝ Ἡράκλεις ἄναξ,